
Публикуван на: 07-03-2010

Източник: [Портал Европа](#)

Коментар на журналиста Георги Папакочев по Радио "Дойче Веле".

Покрай честванията на 3 март малцина българи успяха да обърнат внимание на новия десетгодишен план за развитие на ЕС, представен от председателя на ЕК. Къде е България в стратегията "Европа 2020", пита Георги Папакочев.

Какви цели, вече официално, предлага през следващите 10 години новата ЕК на мястото на Лисабонската стратегия, която така и не успя да превърне Европа в "най-динамичната, основана на знанието икономика в света"; до тази година?

В България все още липсва сериозна дискусия по тези въпроси, въпреки че основните пунктове в стратегията "Европа 2020" бяха ясни още от края на миналата година. Какви ти десетгодишни планове, когато кризата е на път да изхвърли на улицата половин милион българи, когато "малката пица" на тазгодишния бюджет практически е замразила плащанията на фирмите с цел неговото балансиране, когато сегашните антикризисни мерки на правителството приличат повече на политически пиар, отколкото на сериозна икономическа политика!

Да, тези дни в Брюксел държавният глава Първанов предложи страната да станела "координатор" за прилагането на новата десетгодишна европейска стратегия в Западните Балкани, но той тепърва трябва да организира поисканата му разработка, която следвало да бъде "проект на всички български институции". На кръгла маса в края на януари в София беше даден старт на обсъжданията, но те отново замряха затиснати от всекидневните проблеми. Въпреки всичко в началото на седмицата не друг, а представителите на ДПС в парламента "сръчкаха" премиера Борисов и кабинета му да изготвят стратегия "България 2020", която да се превърне в своеобразен десетгодишен план за развитието на страната, като този план трябва да съответства на мерките, залегнали в новата европейска стратегия.

Едно от ключовите съмнения по отношение "[Европа 2020](#)", изразени в неотдавнашното писмо на германската канцлерка Меркел до председателя Барозу е, че не всички членки на ЕС ще са в състояние да гарантират прилагането на стратегията преди тя да бъде приета.

България би могла да бъде дадена като красноречив пример. За какви 75 на сто работни места на хората до 64 години може да става дума, когато рисковата възраст да бъдеш изхвърлен от работа от българските предприемачи настъпва след 40 години, а от 60-годишните, според местния черен хумор, се интересуват единствено платените старчески домове!

□ □□□□

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

□□□□ □□□□□□□□

□□□□□

□□□□ □□□□□□□□

Дали с подобни дадености и мудни действия биха могли да бъдат достигнати целите на европейската стратегия за следващите 10 години и най-вече кой би гарантирал за прилагането ѝ в България, е повече от загадка. В представите на по-възрастните подобна енигма граничи единствено с митичното "светло комунистическо бъдеще", което управниците проповядваха преди 20 години. За младите хора обаче нещата биха могли да бъдат по-различни. Дори и днес, в кризисна България.

(Портал ЕВРОПА представя коментара на Георги Папакочев със съкращения. Вижте [пълния му текст на сайта на "Дойче Веле"](#).)